

Svátek svatého Martina

Už jste někdy slyšeli, že Martin přijíždí na bílém koni? Že ne? Tak tedy čtěte.

Hlavním listopadovým svátkem býval dříve den svatého Martina, který připadá na 11. listopad. Den sv. Martina, nebo sv. Ondřeje byl jedním z mezníků hospodářského roku. Tímto svátkem končila dřina čeledínů, děveček i sedláka. Dobytek se zazimoval ve stájích, obilí, řepa i brambory byly dávno v sýpkách, či sklepích. Hospodářský rok končil.

Víte, jaké obyčeje lidé před lety dodržovali? Tradičním lidovým pokrmem v tento den byla pečená husa. Tuto pochoutku upekla hospodyně čeládce v den, kdy končili svoji práci na statku. Navíc obyčejně dostali ještě velký martinský rohlík plněný mákem. Kéž bychom dnes měli podobné obyčeje.

A co dělala čeládka přes zimu? Hádejte! Většina z nich se vrátila do svých stavení, aby tam přebyli zimu. Na jaře se pak zase vraceli do služby k sedlákově. Bydlet a pracovat u sedláka bylo přece jen výhodnější, i když mnohdy je selka také odbývala.

A proč k nám na bílém koni přijíždí právě Martin a ne třeba Josef, či Ivo? Martinův svátek totiž připadl na 11. listopad a to je den, kdy obyčejně padá první sníh.

A kdo to vlastně Martin byl? Kde bydlil? Jak vypadal jeho příbytek? Vypráví se, že svatý Martin byl původně důstojníkem římského jezdeckého v Galii. Před branou města Amiens uviděl jednou za chladného počasí žebráka. Jestlipak víte, co udělal? Rozťal svůj plášť a polovinu dal chudákovi. Kéž by bylo takových dobráků více. Později Martin z armády odešel a přebýval v pustině, stal se poustevníkem. Ještě o několik let později se stal tourským biskupem. Pověsti vypravují, že prý jej husy při kázání rušily svým hlasitým kejháním, a proto se dnes na svatého Martina podává pečená husa jako slavnostní pokrm. Tak ať vám letos na svatého Martina chutná. A nezapomeňte si zavzpomínat na člověka, který se rozdělil o svůj plášť s žebrákem! Možná by stálo za to uvařit si dobrý bylinkový čaj a společně si o všem popovídat s maminkou, tatínkem, s babičkou, či dědečkem.

Listopadové pranostiky

11. Jak- den na sv. Mart-na, taková bude zima.
Mart-nův led bude pod vodou hned.
Mart-n-li se mlhami od-vá, mírná zima ob-čejně b-vá.
Radost Mart-na je husa a džbán vína.
30. Když na Ondřeje sněž-, sn-h dlouho poleží.

Svátek svatého Mart-na

Už jste někdy slyšeli, že Mart-n př-jíždí na bílém koni? Že ne? Tak tedy čtěte.

Hlavním listopadovým svátkem b-val dř-ve den svatého Mart-na, který připadá na 11. listopad. Den sv. Martina, nebo sv. Ondřeje byl jedním z mezníků hospodářského roku. Tímto svátkem končila dř-na čeledínů, děveček i sedláka. Dob-tek se zazimoval ve stájích, ob-lí, řepa i brambory b-ly dávno v sýpkách, či sklepích. Hospodářský rok konč-l.

Víte jaké ob-čeje lidé před lety dodržovali? Tradičním lidovým pokrmem v tento den byla pečená husa. Tuto pochoutku upekla hospod-ně čeládce v den, kdy končili svoji práci na statku. Navíc ob-čejně dostali ještě velký martinský rohlík plněný mákem. Kéž bychom dnes měli podobné ob-čeje.

A co dělala čeládka přes zimu? Hádejte! Většina z nich se vrátila do svých stavení, aby tam přeb-li zimu. Na jaře se pak zase vraceli do služby k sedlákovi. B-dlet a pracovat u sedláka b-lo přece jen výhodnějš-, i když mnohdy je selka také odb-vala.

A proč k nám na b-lém koni přij-ždí právě Martin a ne třeba Josef, či Ivo? Martinův svátek totiž připadl na 11. listopad a to je den, kdy ob-čejně padá první sníh.

A kdo to vlastně Martin b-l? Kde b-dlil? Jak vypadal jeho příb-tek? Vypráví se, že svatý Martin byl původně důstojníkem římského jezdeckého v Galii. Před branou města Amiens uviděl jednu za chladného počasí žebráka. Jestlipak víte, co udělal? Rozťal svůj plášť a polovinu dal chudákovi. Kéž b-b-lo takových dobráků více. Později Martin z armády odešel a přeb-val v pustině, stal se poustevníkem. Ještě o několik let později se stal tourským b-skupem. Pověsti vypravují, že prý jej husy při kázání rušily svým hlasitým kejháním, a proto se dnes na svatého Martina podává pečená husa jako slavnostní pokrm. Tak ať vám letos na svatého Martina chutná. A nezapomeňte si zavzpomínat na člověka, který se rozdělil o svůj plášť s žebrákem! Možná b- stálo za to uvař-t si dobrý bylinkový čaj a společně si o všem popovídat s maminkou, tatínkem, s babičkou, či dědečkem.